

Ավետիք Իսահակյան

Գիշերն եկավ, աստղերն ելան

Գիշերն եկավ, աստղերն ելան,
Լուսնյակն անուշ ցոլցըլաց,
Ծաղկունքն ամեն նո՛ր քուն մտան
Ամպի ցողով, լուսնի շողով
Հարհանդ – մարմանդ քուն մտան:

Դուք է՛լ քնեք, ոսկի աստղեր,
Վարդ ու բլբո՛ւլ, քուն եղե՛ք,
Օրոր – ծովե՞ր, շորոր – հովե՞ր,
Անո՛շ – անո՛շ քուն եղե՛ք:
-Իմ սար – դարդե՞ր, իմ ծով – ցավե՞ր,
Դուք էլ մո՛ւշ – մո՛ւշ քուն եղե՛ք:

1893

Ալեքսանդրապոլ

Յատուկ Պոէմ